

VISIO RURAL

A la bona gent del poble de Cors, afectuosament.

Un corriol, cinc cases de pessebre,
la quietud dels pasturatges verds
i un vell carrer que desconeix la febre
dessa el campanar dels ulls oberts.

Poble de Cors; quan totes les fatigues
m'omplen el seny, i em volten els perills,
i fretura el meu cor cares amigues
amb un riure ben franc i uns ulls senzills,
recordo la claror d'una drecera
que vora el riu alegre em mena a tu,
i provo d'enfilar la carretera
que parteix aquests camps de blat madur.

Poble de Cors, tens pau en cada feixa
i una alegria en cada vell turó,
cara els teus camps del llavi em çau la queixa
i m'hi floreix un cant al Creador.

Poble de Cors que tens les cases velles
i portes un vestit d'humilitat:
així, petit i dolç em meravelles
perquè tu sempre em dius la veritat;

tens la sinceritat de la natura
que desconeix l'engany i el fingiment,
vora el teu front un cel immens fulgura
que t'encomana un viure transparent;

aquí s'esfuma l'hàbit egoista,
que ets gran i ets just sens proferir ni un mot:
hi ha un cementiri que ens fereix la vista
que ho aclareix i ho equipara tot ..

Per això la teva gent, la gent pagesa
va agermanada com un vol d'ocells;
per això la veritat i la franquesa
són les virtuts que ja han nascut amb ells,

i porten una Fe tan arrelada
que refien a Déu tot el conreu,
i són infants creients de pell colrada
que saben obeir la santa veu

d'aquell Senyor Rector que mai s'enutja
que tot ho adreça i no capola res,
vellet suau que fa de pare i jutge
i sap d'on ve el mal vent, com un pagès...

Poble de Cors! caliu de gent senzilla
d'admirable i humil serenitat;
si sabessis la teva llum com brilla
al cor dels qui venim de la Ciutat!

No perdís mai la teva fesomia
que al món ens cal el teu regust de mel,
que la Ciutat potser ens ofegaria
si no tinguessim pobles vora el cel.

Maria Cardona i Codina